Film

Kvalita současných barevných filmů je velmi vysoká a to i přes skutečnost, že základní chemický princip je tentýž jako u filmu poprvé vyrobeného francouzským vynálezcem Josephem Nicéphorem Niepcem (7. 3. 1765 - 5. 7. 1833) v roce 1826. Zkombinoval staré chemické a optické postupy a získal pomocí kamery první negativní snímky.

Černání AgCl ve slunečním světle bylo v té době již známo. Princip *camery obscury* znali již kolem roku 900 islámští učenci a v 16. století jej vylepšil Leonardo da Vinci.

Dlouhou dobu se mu ale nedařilo obrázky ustálit. To se povedlo právě až v roce 1826, kdy osm hodin exponoval obdélníkovou zinkovou desku o rozměrech 16,5 cm a 21 cm, která byla pokryta vrstvou asfaltu citlivého na světlo. Smola na osvětlených místech zbělala a vytvrdla, na neexponovaných místech ji Niepce smyl terpentýnem.

Každý film (černobílý film pro rentgenování, barevný film v kinematografii, filmy pro amatérskou fotografii) pracuje na podobném principu. Fotografický film je složen z několika vrstev položených na sobě. Hlavní součástí je fotografická emulze, skládající se z jedné nebo více vrstev sloučenin citlivých na světlo.

Už od počátku vývoje filmu a fotografování se začal používat jako standardní velikost filmového políčka formát 35 mm. Šířka filmu je tedy včetně perforace, která je po obou stranách filmu, rovna 35 mm.

::subtree::

© Encyklopedie Fyziky (http://fyzika.jreichl.com); Jaroslav Reichl, Martin Všetička
Licence http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/ zakazuje úpravy a komerční distribuci.